

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvie Šiškeové v právní věci žalobkyně: **Lear Corporation Czech Republic s. r. o.**, se sídlem Tovární 735/10, Vyškov, zastoupená JUDr. Pavlem Skopovým, advokátem se sídlem Dušní 907/10, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčnickém právu 376/1, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 110/2022 je **p ří s l u š n ý** Krajský soud v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze jako soud odvolací (civilní) postoupil podle § 104b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, Krajskému soudu v Brně jako soudu věcně příslušnému k projednání žalobu žalobkyně, která se domáhala nahrazení projevu vůle žalované označené v žalobním návrhu jako Česká republika - Úřad práce České republiky k uzavření dohody o poskytnutí příspěvku z cíleného programu Antivirus.

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 14. 10. 2022, č. j. 55 A 39/2022-232, žalobkyni vyzval k úpravě označení žalovaného a k úpravě petitu tak, aby odpovídaly řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem. Žalobkyně v reakci na toto usnesení podáním ze dne 7. 11. 2022 upravila petit tak, že se nově domáhá (i) určení, že zásah žalovaného, spočívající v neuzavření dohody o poskytnutí příspěvku z cíleného programu Antivirus se žalobkyní, je nezákonný a (ii) uložení povinnosti žalovanému uzavřít s žalobkyní dohodu o poskytnutí příspěvku z cíleného programu Antivirus, nebo nařídít příslušné organizační složce státu, aby s žalobkyní tuto dohodu uzavřela. Jako žalovaného žalobkyně nově označila Českou republiku - Ministerstvo práce a sociálních věcí.

[3] Krajský soud v Brně následně dospěl k závěru, že není místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci, a proto usnesením ze dne 22. 11. 2022, č. j. 55 A 39/2022-240, postoupil věc Městskému soudu v Praze. Vycházel z toho, že místní příslušnost soudu je třeba určit v souladu s § 7 odst. 2 s. ř. s. podle sídla žalovaného, které se nachází v Praze, tedy v obvodu Městského soudu v Praze.

[4] Městský soud v Praze se závěrem Krajského soudu v Brně nesouhlasí a upozorňuje na speciální pravidlo místní příslušnosti v § 7 odst. 3 s. ř. s., dle kterého má být příslušný Krajský soud v Brně. Toto zvláštní pravidlo se vztahuje mj. na věci zaměstnanosti, přičemž žalobu v dané věci lze podřadit právě pod tento pojem. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2013, č. j. 6 As 70/2012-13, patří mezi věci zaměstnanosti rozhodování o otázkách upravených zákonem o zaměstnanosti. Žalobkyně se domáhá ochrany proti zásahu žalovaného, který spatřuje v neuzavření dohody o poskytnutí příspěvku uzavírané podle § 119 zákona o zaměstnanosti, přičemž tento příspěvek je poskytován na základě vládou schváleného cíleného programu podle § 120 zákona o zaměstnanosti. S ohledem na to předložil spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu (§ 7 odst. 6 s. ř. s.).

[5] Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem Městského soudu v Praze, jehož nesouhlas shledal důvodným.

[6] Obecné pravidlo pro určení místní příslušnosti v soudním řízení správním obsahuje § 7 odst. 2 s. ř. s., dle kterého je určující, v obvodu kterého soudu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Krajský soud v Brně se však nevypořádal se speciální úpravou místní příslušnosti obsaženou v § 7 odst. 3 s. ř. s., která se týká mimo jiné věcí zaměstnanosti a podle níž není pro určení místní příslušnosti soudu určující sídlo správního orgánu, nýbrž sídlo žalobkyně.

[7] Pro rozhodnutí sporu o místní příslušnost je v daném případě nezbytné posoudit, zda lze předmět sporu podřadit pod pojem „*věc zaměstnanosti*“. Obsah tohoto pojmu vymezil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 13. 3. 2013, č. j. Nad 18/2013-43, tak, že se jedná o věci spadající do kompetence správních soudů v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů reglementované zákonem o zaměstnanosti. Tento pojem zahrnuje věci zaměstnanců, resp. uchazečů o zaměstnání, ale též věci zaměstnavatelů, tj. i věci týkající se poskytnutí příspěvku zaměstnavatelům v rámci aktivní politiky zaměstnanosti. V nyní posuzované věci je předmětem soudního přezkumu tvrzený nezákonný zásah spočívající v neuzavření dohody o poskytnutí příspěvku z cíleného programu Antivirus. Cílený program Antivirus, žádost o poskytnutí příspěvku z tohoto programu i dohoda o poskytnutí příspěvku z cíleného programu Antivirus jsou založeny na právní úpravě obsažené v zákoně o zaměstnanosti (§ 119 a § 120).

[8] Z výše uvedeného plyne, že se v nyní projednávaném případě jedná o věc zaměstnanosti ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s.

[9] V nynější věci je tedy místní příslušnost krajského soudu určena sídlem žalobkyně, které je ve Vyškově, tedy v obvodu Krajského soudu v Brně [bod 72 přílohy č. 3 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů (zákon o soudech a soudcích) ve spojení s bodem 7 přílohy č. 2 k tomuto zákonu]. Tento soud je příslušný k projednání a rozhodnutí věci.

pokračování

[10] Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu jsou krajské soudy vázány (§ 7 odst. 6, věta třetí, s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu